

חברים
מספרים על

סיג'י

יוני 1991

ציוני דרך בחייה של סיגי חכים ז"ל

22.08.71

סיגי נולדה בתאריך

15.01.90

התגייסה לצה"ל בתאריך

06.02.90

סיימה טירונות בסיסית בתאריך

21.02.90

סיימה קורס פקידות בתאריך

23.02.90

הוצבה ביחידה בתאריך

14.04.91

נבחרה כחיילת מצטיינת יחידתית בתאריך

נפטרה במהלך שירותה הצבאי

בתאריך 06.06.91

צבא הגנה לישראל

ד.צ. 03382

טו' אייר תשנ"א

11 יוני 1991

משפחת חכים היקרה

רב"ט סיגי חכים ז"ל נספתה בנסיבות שאינן ברורות ביום חמישי כ"ד בסיוון תשנ"א
ב-6 ביוני 1991 בהותירה את כל חבריה ומפקדיה ביחידה המומים וכואבים.

סיגי הגיעה ליחידה בפברואר 1990, הייתה פקידתי, ביצעה את תפקידה באחריות נאמנות
שקדנות ומסירות יוצאים מהכלל, על כך אף זכתה להוקרה כחיילת מצטיינת יחידתית.

סיגי התגלתה תוך ימים מספר כחיילת למופת וכתלמידה מעולה של מלאכות המשרד
ותוך זמן קצר ניהלה את המשרד באופן עצמאי ובצורה מעולה.

סיגי סימלה עבור כל אחד ואחת ביחידה דמות נערצת, המקשיבה, מעודדת ומסייעת
בכל עת ולכל דורש.

תכונות אופיה הבולטות: אחריות, חריצות, שקדנות, מסירות, נימוס, גילוי דאגה ואכפתיות,
הגשת עזרה ואוזן קשבת בכל עת ונחישות רבה בכל מעשי ידיה.

אין בפי מילות נחמה על אובדן שכזה, סיגי מהווה לכולנו דוגמא ומופת לשירות שחיילת
צריכה לתת לעם ולצה"ל ועל כך תודתי לכם.

זיכרה של סיגי ישאר חקוק בליבנו לעד

שטרית נתן - רס"נ

מפקד היחידה

סיגיי - זברי הספד מטעם מפקד היחידה

הגעת אלינו ליחידה בפברואר 90,
היית פקידתי וביצעת תפקידך בנאמנות, מסירות ובהצטיינות בלתי רגילה.

תוך ימים מספר התגלית כחיילת מבריקה בתיפקודך, שקטה, יסודית ומנומסת, היית דוגמא ומופת לסובבים אותך ומעל לכל רגישה ביותר, לא אחת-כינו אותך "האמא של היחידה" ואכן ברוח זו הקשבת וסייעת לכל דורש ובכל עת.

סיגי הוכרזה ביום העצמאות האחרון כחיילת המצטיינת של היחידה.

עומדים אנו כאן מרכיני ראש כואבים, המומים ומסרבים להאמין שעזבת אותנו כה צעירה.

לכם בני משפחתה של סיגי אין מילים שיקלו כאבכם.

אנו תמיד אתכם וזכרה של סיגי ישאר עמנו לעד.

יהי זכרך ברוך

נתן שטרית, רס"נ
מפקד היחידה

דברים אודות סיגי חכים ז"ל

מהכרותי הקצרה והשיטחית עם סיגי, הרושם החזק ביותר הזכור לי ממנה הוא: כל מה שמסמל את ההפך הגמור מגורלה הטראגי.

אני זוכר, בחורה חזקה, בעלת תווי אופי קשוחים ונחושים הנוסכים ארשת רצינות מתמדת בלא התפשרות על צחוק וחיוך כשצריך.

בדיעבד: אני יודע כי רק אותם נתוני אופי, מנת חלקה, הם שאפשרו לה כלפי חוץ תחושה של "הכל בסדר", בזמן שלמעשה, גמרה אומר מזה זמן לשים קץ לחייה.

סיגי נשאה על עצמה, משא של משקעים נפשיים ואחריות קולקטיבית לאחיה ולמשפחתה, שגם המבוגר שבמבוגרים והמנוסה שבמנוסים והאיתן שבאיתנים ספק אם היה עומד בהם.

נדמה לי כי המשפט: "עצים זקופים אינם מתכופפים - הם נשברים" הוא התמצית של תולדות חייה.

אבי שטרית

סיג

סיגי היתה רוח החיים בבסיס,
נוכחותה הקרינה שמחת חיים,
עובדת בחריצות ומשקיעה בעבודה.

עומר

סיגל

את סיגי הכרתי במשך כשנה,
ובה הספקתי להכיר את אופיה.
היא תמיד הייתה מאזינה וקשובה,
לכל חיילי היחידה תמיד עזרה
ופתרה כל בעיה.
קשה לתאר בכמה משפטים את
תכונותיה ועזרתה אך בליבנו
את חקוקה לנצח.

מחברך ליחידה בוסקילה עופר

אני זוכר שסיגי היתה בחורה מאוד נחמדה ובדרנית כמו כן, היא
היתה חכמה מאוד -

כלומר, לה חוכמת חיים תמיד היתה
ועצות נבונות תמיד חילקה.

אפשר להגיד שפשוט היא היתה מבוגרת באופן נפשי - לא מין ילדה
שמגחכת וצוחקת על כל שטות, כולם ביחידה כיבדו אותה והיו תמיד
פונים אליה בנימוס ובכבוד.

יום אחד זכור, לי שהביאה בובת צפרדע שמתלבשת על היד,
היא הסתובבה בכל היחידה תוך כדי הפעלת הבובה והשמעת קולות
(כאילו זו הבובה שמדברת).

צחקתי כל - כך עד שכאבה לי הבטן.

אני מאוד מצטער על שהלכה מאיתנו ותמיד אזכור אותה.

אורי בן-זאב

סיגי

כששמעתי כי סיגי התאבדה הייתי בהלם, לא האמנתי שהדבר אכן נכון, כיוון שסיגי היתה האמא של היחידה כשלמישהו היתה בעיה הקטנה ביותר, היה מגיע לסיגי ושופך את צרותיו - סיגי תמיד ידעה לייעץ ולעודד, אולם את הצרות הרבות שהיו לה שמרה בתוכה ולא סיפרה לאיש.

תמיד היה חיוך נסוך על פניה תמיד במצב רוח טוב. סיגי הצטיירה בעיני רבים כבחורה חזקה המסוגלת להתגבר על כל צרה והיוותה מוקד הערצה לכולם. אבל כנראה שבכל זאת גם החזקים נשברים, ויום אחד החליטה כי צרותיה גדולות מדי והיא אינה יכולה לעמוד בהם ושמה קץ לחייה. אז למה עשית את זה סיגי, למה לא באת אלינו שנעזור לך כמו שאנחנו תמיד באנו אלייך? למה בגדת בנו בכל האוהבים אותך?

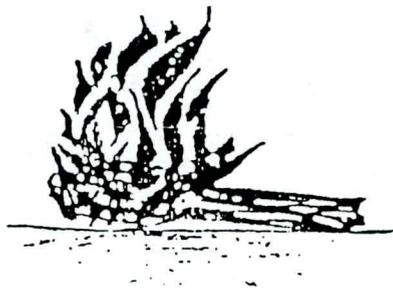
סיגי אנצור אותך בליבי לעד ירון.

סיגי זייל

סיגי היתה בחורה מיוחדת במינה
אהבה לעודד ולעזור לאנשים,
אהבה להצחיק לספר בדיחות,
אך כמו שהיא בנתה יסודות לאנשים אחרים
כך יסודותיה נפלו וקרסו
סיגי תזכר לעד בלבנו
כבחורה מיוחדת ושונה.

אורן גולדפרב

סיגל חכים ז"ל

סיגל היתה מעל לכל חברה ליחידה,
עזר ומשענת לכל חיילי היחידה.
סיגל היתה פרח שנבל בטרם עת,
נהר זורם שערוצו נקטע.
עד יומה האחרון לא שיתפה אף אחד בצערה,
וזאת בכדי לא להכביד ולא להעכיר את האוירה החמה.
חיכנית ולבבית שיצרה והצליחה ליצור סביבה.
ועל זאת נאמר:
"איזהו הגיבור הכובש את יצרו"
כל מילה נוספת מעלה דמעה ולכן אסכם,
סיגי:
אישה קטנה גדולה שלא עמדה בקצב החיים הזה.
יהי זכרך חקוק בליבנו לעד.

אילן אלול

סיגני חכמים ז"ל

סיגי היתה בחורה נהדרת
מלאת מרץ ושופעת חיים.
סיגי היתה בחורה נערצת,
כולם אהבו וגם העריצו אותה.
היא היתה כמו פרח ביחידה,
לא רבה ולא הסתכסכה עם אף אחד,
היתה לב היחידה, הציר שלה והכל סבב סביבה.
עם סיגי תמיד אפשר היה לדבר -
לכולם אהבה לעזור בשמחה ובששון.
היא היתה בחורה חזקה עם לב חם ואוהב.
אך לפתע בוקר אחד כולם היו בהלם.
סיגי נטלה את חייה והלכה לעולמה.
הפרח של היחידה, החוזק, נקטף בטרם עת.
סיגי האהודה הלכה ולא תשוב.
תמיד אזכור אותה צוחקת,
שמחה שופעת חיים ונהדרת כפי שהיתה כל העת.

יהי זכרך ברוך

מחברך ליחידה טל שטיין

סיג

החושך ירד על היחידה,
ילדים בוכים, דומיה מעיקה.
סיגי לא תחזור למשרד,
סיגי לא תצחק,
לא תדבר כמו ילדה קטנה,
לא מילה טובה,
לא חיוך לפני נסיעה,
לא מעיז לכתוב את המילה.
סיגי לא תשוב עוד,
סיגי לקחה חייה בידיה,
מין ריקנות כזאת,
ורק הכבוד לזכרה.

גיא א.

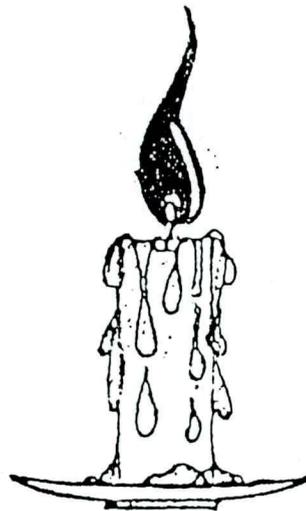
סיגי

מי היה מאמין שפרח כמוך יעזוב אותנו כה מוקדם
ואת עוד צעירה.

תמיד היה אפשר למצוא אצלך אוזן קשבת
ופינה לשתות בה קפה ולדבר,
אז למה לא סיפרת לנו כלום?
סיגי תמיד נזכור אותך כבחורה ירושלמית גזעית
שהנעימה את החיים ביחידה.

אותך נזכור

שי סעדי

סיגגי חייל

סיגגי היתה בחורה מאוד חרוצה
אוהבת לעזור ולדבר עם כולם.
לפעמים ביחידה היו אומרים שהיא כמו אמא קטנה,
אין חייל שלא הסתדר איתה ביחידה
ועם כל אחד היה לה על מה לדבר.
עד שבסוף היא החליטה לאט - לאט
להתרחק מאיתנו.
היא בליבנו תמיד.

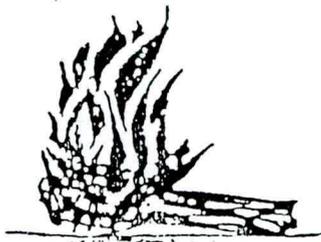
יהי זכרך ברוך

סיגל חכים ז"ל

סיגל חכים כל מילה מיותרת,
בשביל להסביר את הכאב והתדהמה
שפקדה אותי ואת כל היחידה כששמענו את הידיעה
על מותה הטראגי של סיגי.
סיגי היתה בחורה נפלאה מלאת שמחת חיים,
תמיד צחקה עם כולם תמיד עזרה לכל מי שהיה צריך.
מי היה מאמין שבחורה כמוה,
תעשה צעד כל כך כואב וכל כך טראגי.
כולנו אהבנו אותה, סיגי תחסר לכולנו,
הצחוק השמחה הכל...

ולי במיוחד אחרי כל העזרה שקיבלתי ממנה
כשהגעתי ליחידה ועד יום מותה,
"דוד שוסטי היא היתה קוראת לי"
חבל פשוט חבל על ילדה כזו מתוקה,
שהלכה לה בגיל כל כך צעיר ועדיין לא
הספיקה לעשות כלום.

יהי זכרך ברוך

אייל שוסטר

זכרונות מסיגיי

עם הגיעי ליחידה הייתי אמור להכנס למפקד לשיחת הכרות, אך מכיוון שהמפקד לא היה במשרד המתנתי לו וכך נוצר הקשר הראשון עם סיגיי.

סיגיי הסבירה לי את תפקידי היחידה החדשה שבה הייתי אמור לשרת לאחר שנים רבות בצה"ל. ראוי לציין כי ראיתי מיד עם איזה חיילת נפגשתי, כך קבלתי עליה הרושם החיובי הראשון.

בהמשך התפעלתי מטוב ליבה של סיגיי. כשראתה את חיילי הנהגים, עייפים בבוקר, ידעה לפנקם בספל קפה, ואז נתתי לסיגיי את השם

"האמא של היחידה"

דני תמר ק. רכב

קטנה היתה סיגי, עגולים היו פניה, אסוף היה שיערה למשעי,
קטנות היו שפתיה וקטנות היו עיניה,
זגוגיות כאלה שהקרינו חום ואהבה על כל סובביה
וכן כוח הרבה כוח.

אך מעבר למעטה הזגוגית הזה שבעיניה,
המעטה של הכוח, של היכולת להתמודד עם דברים,
הסתתר לו כאב, עצב ואולי גם כעס
שאותו לא ראינו, לא הבחנו.

סיגי נחושה היתה בדעתה, החלטית מאוד,
אל המקלחת נכנסה וחרש קץ לחייה בחרה,
בעוד נשאל למה? מדוע? ומה יכולנו לעשות?
תיזל לה דימעה מלוחה שאותה נימחה ולא נדע את סודה.
סודה של סיגי שאותו לקחה עימה.
ומי יודע שכאשר שעתנו תגיע ונלך גם אנו לעולמנו,
לעולם אחר, לעולם מלא רוחניות,
שהגשמיות היא כאבק דרכים,
כאפס וכאין שאין חשיבות לו,
שאינ משמעות לו -
נדע סודה, סודה של סיגי,
שבעולמנו זה נבצר ונסתר מבינתנו להבינו.

ליבי בקשה ותפילה לפני בורא עולם
שיסלח לה על ששלחה יד בנפשה
ויניחנה בשלום על משכבה ותהי מנוחתה עדן.

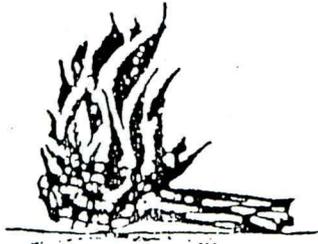

איתן ברזילי

סיגלית

ה 6/6 יזכר כאחד הימים הכואבים ביותר בחיי -
איבדנו פרח שקראו לו סיגלית.

סיגי היתה בחורה שופעת חום ומתיקות,
הומור וחוכמת חיים שהתברכו בו אולי הסובלים.
תמיד הצטיירה בעיני כדמות חזקה,
ששורדת במשעול הדרך וממשיכה ללכת בשביל,
מחייכת גם כשרע ולעולם לא תיפול.

הערצתי את סיגי, את העוצמה שהיתה בה,
הכוח לומר הכל בפנים.
כנות חודרת, נטולת כל צביעות,
אמיתית יותר מכולנו.

למרות קומתה הקטנה היתה גדולה באישיותה,
נוסעת בכל הנתיבים ומשתלטת
וכל המסה הכבדה על גבה הקטן.

בידיה שהפכו חלשות נכרתו שאיפות העתיד
אותם מגדלים קטנים בחול שבנתה, אותה פסגת חלומות שאליה
שאפה להגיע.

אחרי הכל סיגי לא עמדה בקצב החיים הזה -
נטלה את נפשה המעודנת וביקשה מאיתנו שלא נכעס.

איבדנו פרח קראו לו סיגלית
יהי זכרך ברוך

לילך מזרחי

סיגלית

סיגלית הוא שם של פרח,
ממש מתאים לאדם שפורח.
אז איך כותבים על בחורה כזאת?
איך מביעים את הרגשות?
הכל אצור בתוך הלב,
כל מילה מלווה בכאב.
בימים רעים ובשעות קשות,
תמיד אצלה התשובות לשאלות.
אף פעם לא קשוחה,
אף פעם לא נסערת,
גם כשהיא מדוכאת,
משתדלת ועוזרת.
גם בזמן המלחמה
ובהתקפת הטילים.
עדיין הציעה את עזרתה,
למרות כל הפחדים.
מדוע כך היה צריך לקרות?
היכן עכשיו התשובות לשאלות?
מי יודע את מה שנסתר
ראו עד כמה הגורל אכזר.

עופר זריהן.

היתה לנו חברה
שאת חייה בכבדות לקחה.
בדכאונות שקעה
ואף אחת לא שיתפה.
עד שבאחד הימים
שמה קץ לסיפורים,
נמאס לה מהחיים,
שלום לנו אמרה
והתאבדה.

משרון ללזרי.

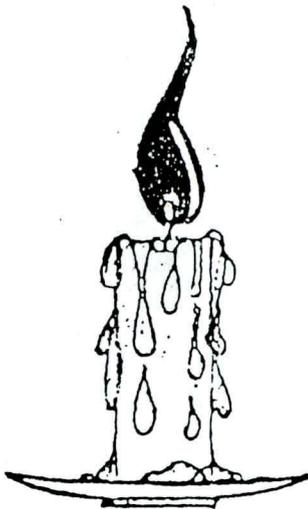

קשה להבין איך פתאום את אינך?
איך פתאום נעלמת ולא חזרת?
ואני כאילו חולם שאת פה,
מדברת איתי, מקשיבה לי,
מצחיקה אותי ועושה לי פרצופים
כמו שתמיד עשית והיית.
אולי שם למעלה את צוחקת, שמחה ואוהבת.

אסף.

לפעמים בעולמנו קורים דברים,
הנראים מאיתנו רחוקים.
אך אי מודעותנו לסובבים אותנו,
מקרב מאוד את הדברים אלינו.
לעיתים, משתף האדם במחשבתו ובצרתו,
אף את הסובבים אותו.
ולפעמים, מעדיף האדם לסחוב לבדו,
את השק הכבד אשר על גבו.
סיגי בחרה לה בדרך השניה,
ושקה של סיגי היה כבד מנשוא,
אך סיגי ידידה כל-כך אמיטית וטובה,
סימפטית, נחמדה ועדינה,
לו יכולנו לנחש את אשר בתוכה.
אך את כל הדעות הנ"ל,
לא נוכל לומר לסיגי בכלל,
ורק על זה הנייר,
נוכל בכאב לזכור את העבר.
לו רק נשארת עימנו גם עכשיו - סיגי,
היינו מסבירים לך שאת אשר תרצי - תשיגי.
הדבר היחיד שנוכל כעת להבטיח
הוא שאותך נזכור עד בוא המשיח.

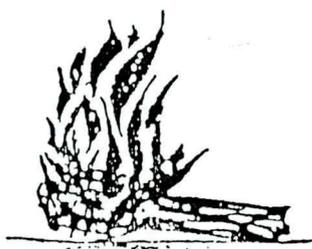

איציק נזרי

נערה למופת.
מסורה, חרוצה, אוהבת לעזור לזולת,
ריאליסטית מאוד ואימהית.
סיגי היתה מעין "אמא" לבנות היחידה
ומקור להערצה ע"י כולם.
תמיד היתה מציעה את עזרתה,
תמיד היתה מעורבת
בכל הקשור לנושאים הרציניים ביחידה.
סיגי דאגה לכולם וזכתה לכבוד רב בשל תכונותיה הקפדניות והטובות.
אפשר לומר שסיגי ניהלה על הצד הטוב ביותר את משרד המפקד.
אדם שניתן לסמוך עליו ללא דופי.

סיגי היתה בשבילי ידידה טובה
תמיד העלתה חיוך של אושר על פני כולם,
בשל סגנון התנהגותה החברותי.
ולכן תיחקק נערה זו בליבי ובלב כולם כדמות מיוחדת במינה.

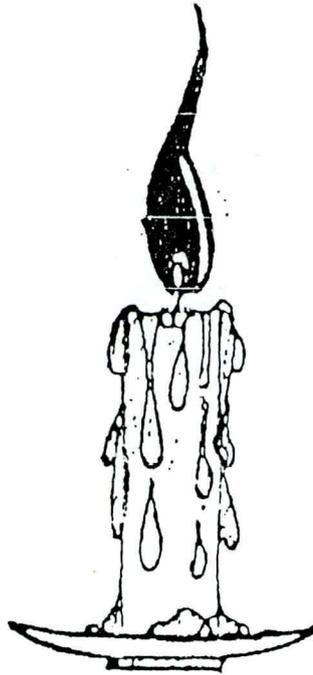
מחברך ליחידה בני

סיגיי

עם סיגיי הייתה לי הכרות קצרה,
שבה למדתי להכיר את אופיה ומעלותיה.
סיגיי הייתה בחורה נבונה,
ולכולם שימשה דוגמא.
לכל בעיה נתנה פיתרון.

רן דוד

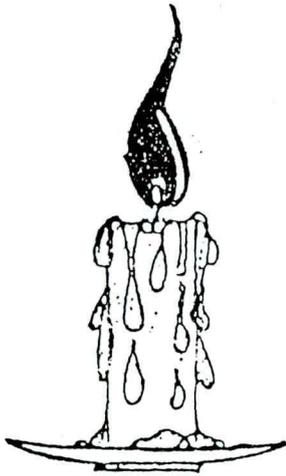

סיגל חכים ז"ל

סיגי היתה בחורה מקסימה ונהדרת,
שאת כל מירצה הוציאה בשביל טובת ידידיה,
ולא נשארה לה טיפת כוח לבעיותיה.
וכמו מי שאין לו כוח להמשיך בדרכו הקשה,
סיגי קטעה את חייה בצעירותה
אולי עם סיבה
אבל לא מספיק טובה.

אזכור אותך תמיד.

אייל קסר.

סיגני זייל

זה קשה לומר ואף לחשוב על כך,
אך זוהי המציאות ולמציאות אין להתכחש.
עד היום אני איני מבין כיצד אדם יכול
לעשות רע לעצמו,
ומשום כך יכול אני להבין
מה היה רב סבלה,

אם החליטה לעשות את המעשה הנורא.
את סיגי הכרתי יותר מסתם הכרות שטחית,
תמיד היינו שואלים אחד לשלומו של השני,
תמיד אמרה לי:

"אתה בכלל לא רציני עושה צחוק מהרבה אנשים"
ואני ענית לי לה:

"לא נכון, בשביל מה להיות רציני? ככה תמיד טוב לי, וראשי אינו מוטרד
משום דבר".

ואכן זוהי היתה הבעיה שלה יותר מדי רצינית,
יותר מדי אכפתית,
לוקחת הכל ללב.

לפעמים עדיף להיות קל דעת ולצוף עם הזרם
וחבל שסיגי לא עשתה כך.

מחברך ליחידה דורון.

השכבה זו מוקדשת לסיגי חכים

"אשת חיל מי ימצא, ורחוק מפנינים מכרה.
שקר החן והבל היופי,
אשה יראת ה' היא תתהלל.
תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה".

חברך ליחידה ששון מורדכיוב

דברי האב במלאת השבעה

חמדתי היקרה

"שאי סביב עינייך, וראי כולם נקבצו ובאו לך"

(ישעיה פרק ס')

סיגי החמודה והנערצת.

כולם נקבצו-קרובים, ידידים ומכרים – לנחמנו באבלנו הכבד, ואולם את הלכת למנוחות, ועזבת אותנו לאנחות. בלב שבור רוצה אני לומר לך, מעט מאשר עם ליבי, אולם ידעתי שהדברים לא יצאו מגרוני, לכן העדפתי שאחר יעשה זאת במקומי. אנחנו עדיין המומים מזועזעים, ומסרבים להאמין גם היום, איך יכולת לעשות את הטעות הטרגית הזאת, ולקבל החלטה כה אומללה, אשר שמה קץ לחייך הצעירים והיפים, והותירה את כולנו חסרי אונים. צערנו גדל עשרת מונים כאשר לא ידענו לקרוא נכון את מפת האיתותים שלך, בזמן הקצר יחסית, שבו השתדלת לגלות טפח, ולהסתיר שניים, ועל כך זנה לבנו.

סיגי החמודה.

הרשי לי להודות בשמך לצה"ל, ולאנשי היחידה בה שרתת שדאגו לכל מחסורך, ובאו לנחמנו.

תודה לכל הקרובים הידידים והמכרים.

ראי פרח חמוד, את נמצאת בערוגה גדולה מאוד של פרחים, מטובי הפרחים של מדינת ישראל, ואולי זאת תהה נחמתך.

"לא יהיה עוד השמש לאור יומם ולנוגה הירח לא יאיר לך, והיה לך הי לאור עולם"

(מתוך ישעיה פרק ס')

מי יתן ותאצילי מרוחך הרכה והענוגה לתת לנו כוח להמשיך במסע המפרך שממנו פרשת כאשר עייפת, אין ספק שבלעדייך יהיה קשה שבעתיים.

עד סוף ימינו תהיי נצורה בלבנו כפרח שזה עתה נקטף, והוא בשיא פריחתו. בקשתי תפלתי, ותחינתי מכל הצעירים והצעירות חיילים וחיילות, אנא! אל תמהרו! אל תמהרו גם ברגעים של משבר, תנו צינס לחיים, וחשבו על התוצאות.

תהה נשמתך צרורה בצרור החיים

דברי האב ליום השנה

חלפה לה שנה תמימה מאותו יום טרגי בו שכלנו את אהובתנו ויקירתנו, הנערצת והחביבה, את בתי ואחותינו סיגי. מאז אותה החלטה אומללה אשר בה גזרת על עצמך לא עוד ועלינו נגזר להצטרף אל משפחת השכול, לצערי יחד עם אובדנך אבדו לי הרבה מכוחותי הפיסיים והנפשיים אשר כדיוע הקשר בינהם חזק ואמיץ. על כן גם היום, במלאת שנה לפקודתך, לא יכול אני לעמוד מול קברך ולומר לך את אשר רציתי לומר ולכן העדפתי שמרעי יאמר זאת במקומי. משפחתך ומוקירי זכרך נצבים כאן היום כדי להתייחד, לזכור ולהזכיר את מעשייך הטובים ואת דמותך הנפלאה שהיא כה חסרה לנו. תכונות רבות ונעלות אפיינו אותך. כה רצינית, שקולה ועליזה, ויחד עם זאת מסודרת, מנומסת וצנועה. והשקט הנפשי שלך היה לשם דבר, כאשר את מר לבך הצנעת עמוק בתוך לבך פנימה. אין ספק שזו אצילות נפש שלא רבות הבנות שזוכות לה ומכאן גם גודל האבדה. לא פלא שרבים אהבו את קרבתך, כי ידעת לתרום ולהעניק חרף התלאות שעברת. בה בשעה שאת עצמך היית גולה וחסרת כל והיית זקוקה לחום ולאהבה. איך נוכל שלא לזכור את העליזות שלך ואת צחוקך היפה שעדיין מהדהד באוזננו. אומנם צעירה היית בשנותייך אך בוגרת מאוד בדעותייך ובהחלטותייך. ודוקא את אשר תמיד עזרת לחברותייך אשר באו לשטוח בפנייך את מר ליבן, וכאלה שבאו לתנות באוזנייך את צרותיהן ותמיד ידעת לדבר אל לבותיהן ולהרגיען, לא נמצא איש בעת מצוקתך שיידע להגיע אל צופן לבך כדי להוציא אותך מהמשבר הקשה שאליו נקלעת. ועל כך אין ולא תהיה לנו נחמה. לצערינו אין חודש בו לא מתבשרים אנו על צעירים וצעירות אשר מצאו את מותם בנסיבות דומות ולא כטוב לבם עשו זאת. זהו תהליך של הדרדרות שיש מאחוריו אשמים, זה הבית, זו החברה, הצבא, וברור שגם אהבות נכזבות. לנו ברור שבנסיבות האלה הם אינם יודעים שיש יותר מפתרון אחד. לכן מוטלת החובה על כל אחד מהגורמים הללו לגלות ערנות ורגישות יתר כדי להציל בעוד מועד. וזאת תהי נחמתנו. צריך לזכור שאחרי כל מעשה שכזה יש הורים ומשפחה הרוסה.

ואת סיגי לנצח נזכור אותך
את חקוקה על לוח לבנו עד עולם

תודתי נתונה לכל הקרובים והידידים ולכל מוקירי זכרך.

יהי זכרך ברוך ותהי נפשך צרורה בצרור החיים.

מצער וביגון נכתבו דברים אלה ע"י אביך ליום הולדתך העשרים.

ביום זה אמורים היינו לחגוג את יום הולדתך העשרים תחת זאת מבכים אנו את אובדתך.

דמותך הנפלאה כה חסרה לנו עד כי אנני יודע כיצד ניתן להשלים עם מציאות מרה שכזאת.

בכל עת שאני נזכר בך חלחלה אוחזת בי וכאב מפלח את קירבי רצה הגורל ובשנה שעברה קניתי לך מצלמה ליום הולדתך ומאז לא הפסקת להנציח את עצמך ואת חברייך. שבועיים ימים לפני היום הטרגי אחותך הבכירה נישאה ומשפחת חכים חגגה והשמחה לא ידעה גבולות כאשר את היית במלוא זוהרך ויופייך ואז בא שבועיים של משבר מצב רוחך ירד למרות שכלפיי חוץ השתדלת עדיין לחייך. הרצון שלך להגיע לבסיס פחת, יותר ויותר הרגשת בודדה ושוב לא היית אותה סיגי והסיבות ידועות במכתב שהשארתי למשפחה ובמבט לאחור יודעים אנו היום שהמשבר התחיל קודם לכן.

אך אנו ברוב אולתנו לא היינו מספיק מפוכחים לדעת לאן זה עלול להוביל כאשר התרחשו הדברים ממש לנגד ענינו. משום מה האמנו שאת מספיק חזקה כדי לצאת מהמשבר כלום לא ניתן היה למנוע זאת?

כלום יכולים אנו לסלוח לעצמנו שמה לא עשינו ד' כך או כך אובדנך הותיר בקרבנו יגון ושבך ופצע שלא יתרפה לעולם נכון להיום אינני יודע איך מתמודדים עם מציאות איומה שכזאת אך חיי היום יום והאילווצים מחייבים אותנו להמשיך ולהתמודד. אין ספק שאת היית לנו לאור ולברכה בבית מדותייך הטובות היו לשם דבר, אחראית, שקולה, חביבה, מנומסת חכמה, סבלנית ושקטה כל אלה ממחשישים את גודל האבדה.

לא נותר לנו אלה לזכור את דמותך הנפלאה

את מעשייך הטובים ואת אצילות נפשך

מי יתן ותהי מנוחתך בגן עדן העליון

ונשמתך הזכה והטהורה נצורה בצרור החיים תחת כסא הכבוד של מלך מלכי המלכים הקב"ה, אמן.

ת.נ.צ.ב.ה.

22.6.92

לכבוד

בסיס ציוד קשר ואלקטרוניקה

מר שטרית נתן רס"נ

מפקד היחידה

בשמי ובשם משפחתי אני רוצה להודות לך כמפקד היחידה וכמפקדה של בתי סיגי ז"ל וכן לכל החברים ששרתו יחד איתה נראה שהספיקה להטביע את חותמה על כולם בתקופת שירותה. ליויתם אותנו מאותו רגע שנודע לכם על אובדנה של סיגי בתי ז"ל ועמדתם לימיננו בשעות הקשות ביותר שהיו לנו במשך השנה ועוד הגדלתם לעשות כאשר הוצאתם חוברת לזכרה.

חברים חספרים על סיגי

חוברת מרגשת שללא ספק תנציח את זכרה יותר מכל חוברת שבה החברים ביטאו את יחסם החם והלבבו כלפי סיגי בחייה ובמותה.

תודתי נתונה לך כמפקד וכאדם שלא חסכת מעמצך. תודתי נתונה לכל החברים וכן לכל אלה שעמלו וטרחו בהוצאת החוברת לזכרה של סיגי ז"ל.

תודה ובברכה

ושלא נוסיף לדאבה עוד

ממני

ובשם משפחתי

חכים יחזקאל